

охарактеризовано принципи, покладені в основу професійного розвитку викладачів фізичного виховання.

Мета дослідження. Мету дослідження визначено так: проаналізувати принципи практико-орієнтованого навчання та принцип колегіальності у професійному розвитку професорсько-викладацького складу сучасних університетів, а також індивідуалізації та особистісної орієнтації.

Методи дослідження. У нашому дослідженні ми використовували методи аналізу та узагальнення інформації, представленої у науково-педагогічній літературі, яка висвітлює різні аспекти досліджуваної проблеми, а також узагальнення та систематизації отриманих даних.

Обґрунтовано актуальність проблеми професійного розвитку викладачів фізичного виховання у багатoproфільних закладах вищої освіти на основі аналізу науково-педагогічної літератури, що висвітлює різноманітні аспекти проблеми: досвід розвинутих країн світу щодо забезпечення професійного розвитку педагогів; методологічні підходи, покладені в основу професійного розвитку освітян; змістовий та операційний компоненти професійного розвитку, а також політичний, соціальний, економічний аспекти професійного розвитку. Обґрунтовано сутність принципів практико-орієнтованого навчання, колегіальності, індивідуалізації та особистісної орієнтації професійного розвитку викладачів фізичного виховання у багатогалузевих закладах вищої освіти, а також охарактеризовано можливості їх використання на практиці.

Зроблено висновок про доцільність використання принципів практико-орієнтованого навчання, колегіальності, а також індивідуалізації та особистісно-орієнтованого принципу у професійному розвитку професорсько-викладацького складу сучасних багатoproфільних вищих навчальних закладів та визначено перспективи подальших наукових розвідок, які вбачаємо в дослідженні методологічних підходів, що покладені в основу професійного розвитку науково-педагогічних працівників.

Ключові слова: викладачі фізичного виховання; багатогалузевий заклад вищої освіти; професійний розвиток; принципи професійного розвитку; принцип практико-орієнтованого навчання; принцип колегіальності; принцип індивідуалізації; принцип особистісно орієнтованого професійного розвитку.

УДК 373.2:316.663.5

Андрій Здіховський

Волинський національний університет імені Лесі Українки

ORCID ID 0000-0002-8614-9935

DOI 10.24139/2312-5993/2022.07-08/251-260

СОЦІОРОЛЬОВА ПОВЕДІНКА ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

У статті описано сутність соціорольової поведінки дитини дошкільного віку. Проаналізовано провідні наукові соціологічні та психологічні підходи. Визначено основні ознаки соціорольової поведінки дитини дошкільного віку. З'ясовано значення рольової поведінки для розвитку особистості дитини. Відзначено, що у дошкільному віці формування рольової діяльності відбувається

у контексті ігрової як провідної у цьому віці. Виокремлено основні функції соціорольової діяльності дітей дошкільного віку.

Проаналізовано стадії засвоєння дитиною певної ролі, а відтак, і етапи рольової поведінки. Виявлено, що соціорольова поведінка дитини є потужним інструментом розвитку довільності як провідної особистісної якості. Узагальнено, що соціорольова діяльність передбачає наявність у дитини позиції суб'єкта, готового до активних дій, взаємодії, емоційного контакту з однолітками та дорослими, відповідно до певної ролі (статевої, ігрової, соціальної, групової). Наголошено, що вихователь закладу дошкільної освіти повинен створювати умови для засвоєння дітьми умінь і навичок рольової діяльності, забезпечувати емоційний комфорт дошкільників і використовувати розвивальний потенціал рольової діяльності в спеціально змодельованому ігровому середовищі.

Ключові слова: соціорольова поведінка, дошкільний вік, сюжетно-рольова гра, провідна діяльність, соціальна ситуація розвитку, соціальна роль.

Постановка проблеми. Актуальність звернення до проблеми формування соціорольової поведінки дитини дошкільного віку обумовлена такими причинами. По-перше, інтенсивністю загального психофізіологічного розвитку дитини в дошкільному віці і нерівномірністю розвитку деяких психічних функцій; по-друге, необхідністю урахування важливості гри як провідної діяльності в дошкільному віці і розгляд її як засобу засвоєння необхідних компетентностей і соціального досвіду; по-третє, важлива роль у цьому процесі належить вихователю, який ще під час професійної підготовки може змодельовувати природовідповідне ігрове середовище, яке найбільш повно сприятиме засвоєнню поставлених цілей. Формування соціорольової поведінки дошкільників залишається однією з важливих проблем сучасної теорії і практики дошкільної освіти. Незважаючи на суттєвий доробок учених у зазначеній галузі, існують важливі суперечності між визнанням ролі гри дитини в дошкільному віці і реальною практикою формування соціорольової поведінки в закладах дошкільної освіти. І часто суперечність полягає в тому, що вихователі використовують інші засоби для формування необхідних компетентностей у дітей, замінюючи гру навчальною діяльністю, наголошуючи на когнітивних результатах, применшуючи значення тих новоутворень, які сформувалися саме в ігровій діяльності.

Таким чином, суспільство висуває запит на домінування певних якостей особистості, серед яких важливими є креативність, гнучкість, самостійність, відповідальність, активна життєва позиція. Необхідними для успішної самореалізації особистості є соціальні навички взаємодії, емоційний інтелект, формування яких починається уже в дошкільному дитинстві. Відтак, одним із пріоритетних завдань

сучасної дошкільної освіти є забезпечення сприятливих умов для соціалізації дітей дошкільного віку. Вагоме значення у соціальному розвитку має засвоєння дітьми уявлень про роль, розвиток навичок соціорольової поведінки в сім'ї та навчальних закладах. Саме одним із компонентів становлення життєвої компетентності дитини дошкільного віку, як стверджує О. Поперечняк (Поперечняк, 2008), є засвоєння соціальних ролей. Соціорольова взаємодія дає можливість дитині відчувати себе членом суспільства, носієм суспільно значущої позиції (Поперечняк, 2008, с.137). Отож, дошкільне дитинство – найбільш сприятливий сенситивний період для розвитку всіх пізнавальних процесів дитини та формування її як особистості. Саме через гру як провідну діяльність цього віку реалізуються можливості розкриття всього майбутнього особистісного та інтелектуального потенціалу дитини. Серед усього різноманіття видів ігор провідною в дошкільному дитинстві є сюжетно-рольова гра. Саме через неї діти опановують різноманітні соціальні ролі, засвоюють соціальний досвід і активно залучаються до процесу соціалізації.

Аналіз актуальних досліджень. У психолого-педагогічних джерелах представлено теоретичне підґрунтя проблеми формування соціорольової поведінки дитини дошкільного віку. Основу дослідження цієї проблеми складають праці із психології особистості (Б. Ананьєв, Д. Ельконін, О. Кононко, О. Леонтьєв, В. М'ясищев, С. Рубінштейн та ін.). У соціально-педагогічному аспекті цю проблему аналізували І. Єрмаков, В. Ляшенко, С. Пільова, Л. Сохань, Т. Титаренко, І. Ящук та ін. Аналіз новітніх досліджень і публікацій свідчить, що різні аспекти проблеми формування соціорольової діяльності особистості знаходяться на перетині наук: філософії, соціології, психології та педагогіки. Сутність і структуру соціальних ролей в сучасній науці досліджують Г. Андреева, П. Горностаї, І. Кон, Н. Корабльова, З. Мірошник, І. Талаш та ін. Зазначені дослідники презентують соціально-психологічний напрям вивчення проблеми. У педагогіці наукові розвідки стосуються соціальних особливостей організації різних аспектів рольової діяльності дітей і молоді, а також теорії і практики професійної підготовки педагогів до такої роботи (Г. Корінна, О. Поперечняк, О. Сас, К. Карасьова та ін.). В окреслених напрямках дослідники розкривають зміст таких категорій, як: «рольова реальність» (Н. Корабльова), «рольова модель» (П. Горностаї), «рольова компетентність» (І. Талаш), «соціально-рольова діяльність» (О. Сас), «соціально-рольова взаємодія» (О. Поперечняк), «статеворольова

соціалізація» (Г. Корінна), «рольова взаємодія», «рольові способи поведінки» (Базовий компонент дошкільної освіти) тощо.

Мета статті – проаналізувати теоретичні аспекти соціорольової поведінки дитини дошкільного віку як психолого-педагогічної проблеми.

Виклад основного матеріалу. Для більш повного розуміння сутності соціорольової поведінки дошкільника доцільно зупинитися на психолого-педагогічних засадах його трактування. Важливим у контексті нашого дослідження є розуміння рольової діяльності, яке неможливе без визначення поняття «роль» у психолого-педагогічній науці. З позиції психологічного підходу, роль – це поняття, що визначає психологічні основи і форми поведінки, характерні для людини, відповідно до того, яке місце вона посідає у соціальній групі або у суспільстві. Л. Виготський (Выготский, 1984) дає нам розуміння того, що соціорольова поведінка починається з ролі, яку людина відіграє в навколишньому середовищі. Це дає можливість людині пізнавати себе, оцінювати, контролювати, спрямовувати та регулювати власну поведінку. Саме цей індивідуальний процес немислимий без впливу соціального оточення. Я. А. Коменський розглядав рольову поведінку як складне утворення, що спирається на три грані – середовище, в якому формується рольова поведінка, власне сприйняття дій і вчинків і соціорольова поведінка людини.

При аналізі соціорольової поведінки як наукового феномену відіграють важливу роль праці таких мислителів, які позиціонують себе в руслі соціально-психологічного та соціологічного наукових підходів. Зокрема, це наукові ідеї Дж. Болдуїна, М. Вебера, У. Джеймса, Е. Дюркгейма, Г. Зіммеля, Ч. Кулі. Саме поняття «соціальна роль» було одночасно введено в науковий обіг американськими соціологами Джорджем Гербертом Мідом і Релфом Лінтоном. Важливим було запропоноване Дж. Мідом розуміння «прийняття ролі іншого», тобто погляд на себе з позиції партнера сприяє ефективній міжособистісній взаємодії всього процесу комунікації. Дж. Мід (Мид, 2013) розглядає рольову поведінку як систему нормативних настанов, залежно від статусу як горизонтального, так і вертикального. Вчений наголошує, що рольові ігри дітей є найважливішим засобом їх соціалізації. При цьому Дж. Мід (Мид, 2013) розглядав механізм оволодіння роллю і представив концепцію очікуваної поведінки, розділивши «Я» як «Я сам» і «Я в уявленні інших».

Т. Парсонс розглядає рольову поведінку як важливий елемент в системі дій і описує рольову поведінку через такі характеристики: емоційність (одним ролям притаманна більшою мірою, іншим – меншою); спосіб досягнення (одні ролі чітко визначені і не потребують зусиль, інші – потребують); масштаб (зміст одних ролей дуже чітко визначений, інші допускають творчість); формалізація і мотивація.

Більшість теорій рольової поведінки наголошують на присутності структурних аспектів в рольовій поведінці: когнітивний (розуміння прав і обов'язків, пов'язаних з певною роллю); емоційний (демонстрація значущості рольової поведінки, відповідно до обраної ролі), поведінковий (здатність демонструвати рольову поведінку і способи реалізації ролі), рефлексивний (здатність усвідомлювати свою рольову поведінку). У вітчизняних дослідженнях І. Кон розглядає роль, як функцію, нормативно погоджений спосіб поведінки, якого очікують від кожного, хто займає відповідну позицію. Доцільною є думка Л. Божович (Божович, 2008), яка в теорії ролей розглядає взаємодію суб'єкта з навколишньою дійсністю і, насамперед, з оточенням. Будучи включеною в соціальну взаємодію, дитина засвоює та відтворює суспільні стереотипи, норми, схеми поведінки, виконує певні соціальні ролі. У такій ситуації значення соціальної ролі як регулятора соціальної поведінки полягає в тому, що, починаючи виконувати певні соціальні функції, індивід, зазвичай, знає права й обов'язки, що відповідають його становищу, і санкції, які можуть бути застосовані у разі їх порушення.

Таким чином, дослідження соціологів і психологів дають нам теоретичне підґрунтя для розуміння природи соціальної ролі та соціорольової поведінки особистості, які презентують соціально-психологічний напрям дослідження зазначеного феномена. Таким чином, соціорольова поведінка індивіда – це поведінка, яка проявляється залежно від поставлених завдань, які виконуються відповідно до очікувань інших. Основною умовою рольової поведінки вважається прийнятність і ясність самої ролі. Встановлено, що спільним для кожного з перелічених термінів є їх соціальна основа, адже рольова діяльність засвоюється, реалізовується і розвивається у контексті взаємодії, спілкування, міжособистісних контактів з іншими людьми. Вагомим аспектом є також особистісна складова, яка мотивує до діяльності, обумовлює поведінку кожного індивіда. Відзначаємо, що у дошкільному віці формування рольової діяльності

відбувається у контексті ігрової як провідної у цьому віці. Об'єднуючись з однолітками на основі ігрового задуму в дитини також формуються навички рольової взаємодії, які сприяють ефективній соціалізації. Відомо, що у дошкільному віці центром ігрових дій стає роль, відповідна обраній ролі поведінка й підпорядкування правилам гри. Діти не тільки послідовно змінюють ігрові ролі в рамках одного сюжету, а й використовують поєднання ролей («тато» одночасно також «водій», «мама» – «вчителька»). Чим доросліші діти, тим більш гнучкими стають переходи від однієї ролі до іншої. Отже, на підставі проведеного аналізу наукових джерел, детермінуємо рольову діяльність дитини дошкільного віку як вид соціальної активності, який проявляється у комплексі мотивів, цілей і засобів поведінки відповідно до місця особистості дитини у соціальній групі.

Важливо відзначити, що у дошкільному віці у дітей формується уявлення про суспільні норми і правила поведінки у рольових іграх, які передбачають виконання певних дій, дотримання правил, способи поведінки, які відповідають тій чи іншій ролі. У цей період інтенсивно розвивається здатність дитини до ідентифікації з іншими людьми, казковими персонажами, природними об'єктами, іграшками тощо. Таким чином дитина вчиться розуміти інших людей, виконувати певні обов'язки, засвоює етичні та моральні норми. При цьому соціорольову діяльність дошкільників характеризують певні ознаки, а саме: відповідність суспільним нормам і правилам; формування у контексті різних видів діяльності (найбільшу вагу має ігрова діяльність як провідна в цьому віці); реалізація у процесі взаємодії з однолітками та дорослими; на початкових етапах визначається прикладом дорослих, поступово ускладнюється і набуває особистісного характеру. Наслідуючи певні ролі в спеціально створених або ігрових ситуаціях, дитина моделює життєдіяльність і взаємодію дорослих, вчиться діяти відповідно до моральних та етичних норм, засвоює визначені суспільством способи поведінки. До прикладу, в ігровій діяльності рольова взаємодія між гравцями реалізується в процесі спілкування та спрямовується задумом і змістом сюжету, що проявляється у таких діях дітей, як налагоджувати, радіти, підтримувати, скеровувати, спрямовувати, захищати, доводити, збагачувати, відшукувати, співпереживати у процесі здійснення ролі та відтворення сюжету гри. Таким чином у дітей розвиваються вміння коригувати власну поведінку залежно від ситуації, керувати вербальними та невербальними

проявами, а також формуються комунікативні уміння й навички ефективної взаємодії з іншими людьми. Результати аналізу особливостей розвитку особистості дитини у психолого-педагогічній літературі (Т. Дуткевич, Д. Ельконін, О. Кононко (Кононко, 2000), В. Павелків, Т. Поніманська (Поніманська, 2012), Г. Урунтаєва та ін.) дали підстави виокремити основні функції соціорольової діяльності дітей дошкільного віку. А саме: засвоєння культури поведінки в широкому розумінні (урахування загальнолюдських цінностей, етичних і моральних норм, національних звичаїв і традицій тощо); усвідомлення і застосування суспільних норм і правил у різних життєвих ситуаціях; розвиток довільності як провідної особистісної якості дошкільника; налагодження контакту, взаємодії з іншими; стимулювання творчого підходу до вирішення міжособистісних проблем; встановлення емоційного зв'язку з однолітками; розвиток мовлення й комунікативних навичок; розвиток уміння планувати діяльність, узгоджувати дії, керувати і підпорядковуватися; розуміння інших людей та власних зобов'язань відносно ролі, яку дитина виконує; розвиток психічних процесів (уяви, фантазії, уваги, сприймання тощо); виховання соціально значущих якостей (ініціативності, активності, співпереживання, доброзичливості, відповідальності, гуманізму, відкритості, упевненості в собі тощо). Важливою є позиція дорослого, який повинен змодельювати ігрове середовище і повною мірою використати його потенціал для формування особистості дошкільника. З цього приводу О. Поперечняк зазначає: «Позиція ж дорослого має полягати в тому, щоб допомогти становленню в дитини позиції суб'єкта через самостійно зроблену справу та водночас сприяти автономізації дитини, визнанню її оточенням. За умови забезпечення соціально-педагогічного супроводу, який відповідає сучасним вимогам педагогічної науки, дитина виявляє себе суб'єктом власної життєтворчості» (Поперечняк, 2008, с. 137). Процес опанування дитиною рольової діяльності співвідносимо з результатами досліджень О. Кононко (Кононко, 2000). Вивчаючи специфіку розвитку соціальної компетентності дошкільника, дослідниця дійшла висновку про те, що засвоєння соціальної ролі дитиною проходить певні стадії. А саме: імітація ролі (наслідування поведінки дорослих); гра у роль (використання рольової дії в сюжетно-рольових іграх); рольове наповнення поведінки (відповідно до очікування людей, які дитину оточують, вона може впорядковувати свою рольову поведінку) (Кононко, 2000, с. 53).

У процесі організації рольової діяльності дітей дошкільного віку необхідно акцентувати увагу на вікових аспектах розвитку дітей. Насамперед необхідно сформувати у дітей уявлення про суспільні вимоги до ролі (рольові очікування, норми відповідної поведінки) з урахуванням вікових особливостей дошкільників.

У «Базовому компоненті дошкільної освіти» конкретизовано рольовий зміст соціально-комунікативної компетенції, а саме: «обізнаність із різними соціальними ролями людей (знайомі, незнайомі, свої, чужі, діти, дорослі, жінки, чоловіки, дівчатка, хлопчики, молоді, літні тощо); з елементарними соціальними та морально-етичними нормами міжособистісних взаємин; уміння дотримуватись їх під час спілкування» (Базовий компонент дошкільної освіти, 2021, с.13). Вагоме значення має соціальна ситуація розвитку і гра як провідний вид діяльності, які безпосередньо впливають на становлення особистості дитини.

Висновок та перспективи подальших наукових розвідок. Отже, узагальнюючи вищевикладене, ми розуміємо поняття «соціорольова діяльність дітей дошкільного віку» як зумовлений суспільними нормами вид соціальної активності дитини, який визначає її поведінку, дії, ставлення, емоції й виявляється у рольовій взаємодії з іншими людьми в ігрових та життєвих ситуаціях. Встановлено, що соціорольова поведінка визначається правилами, які становлять основну роль. Соціорольова поведінка формується в процесі всього життя людини, а основи її закладаються в дошкільному дитинстві. Соціорольова поведінка дитини є потужним інструментом розвитку довільності як провідної особистісної якості. Дитина вчиться будувати свою поведінку, підпорядковуючись вимогам до ролей, які вона засвоює як соціально схвалюваної моделі поведінки. Найперші соціальні ролі і відповідні до них моделі поведінки дитина засвоює в сюжетно-рольовій грі як провідній діяльності дошкільного віку, з дослідженням чого ми пов'язуємо *перспективи подальших наукових розвідок*.

ЛІТЕРАТУРА

Базовий компонент дошкільної освіти (2021). (Державний стандарт дошкільної освіти) наказ Міністерства науки і освіти України від 21.01.2021 № 33 https://mon.gov.ua/storage/app/media/rizne/2021/12.01/Pro_novu_redaktsiyu%20Bazovoho%20komponenta%20doshkilnoyi%20osvity.pdf (Basic component of pre-school education (2021). URK: https://mon.gov.ua/storage/app/media/rizne/2021/12.01/Pro_novu_redaktsiyu%20Bazovoho%20komponenta%20doshkilnoyi%20osvity.pdf)

- Божович, Л. И. (2008). *Личность и ее формирование в детском возрасте*. СПб.: Питер (Bozhovich, L. I. (2008). *Personality and forming in the wound*. St. Petersburg: Peter).
- Выготский, Л. С. (1984). *Вопросы детской (возрастной) психологии*: собр. соч. В 6-ти т. Т. 4. М.: Педагогика (Vygotsky, L. S. (1984). *Questions of children (Overcome) Psychology*: Store. Ooch. In 6 volumes Vol. 4. M.: Pedagogy).
- Кононко, О. (2000). *Психологічні основи особистісного становлення дошкільника (Системний підхід)*. К.: Стилос (Kononko, O. (2000). *Psychological bases of personal formation of a preschooler (systematic approach)*. K.: Stylos).
- Мид Джордж Герберт (2013). Социальное сознание и сознание смысла. *Эпистемология & философия науки*, Т. XXXV, № 1, 219–227 (George Herbert's Mid (2013). Social consciousness and cognition. *Epistemology & Philosophy of Science*, T. XXXV, № 1, 219-227).
- Поніманська, Т. І. (2012). Модель системи підготовки студентів до гуманістичного виховання дітей старшого дошкільного віку. *Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти*, 5 (48), 38–43 (Ponimanskaya, T. I. (2012). Model of the student preparation system for humanistic education of older preschool children. *Updating content, forms and methods of education and education in educational institutions*, 5 (48), 38-43).
- Поперечняк, О. О. (2008). Соціально-рольова взаємодія дітей 6-7-ми річного віку в контексті формування життєвої компетентності. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 11: Соціологія. Соціальна робота. Соціальна педагогіка. Управління*, 8, 133–139 (Poperchniak, O. O. (2008). Socio-role interaction of children of 6-7 years of age in the context of formation of vital competence. *Scientific journal of M. P. Drahomanov NPU. Series 11: Sociology. Social work. Social pedagogy. Management*, 8, 133–139).

SUMMARY

Zdikhovskiy Andriy. Socio-role behavior of a child of preschool age as a psychological and pedagogical problem.

The article describes the essence of socio-role behavior of a child of preschool age. The main scientific sociological and psychological approaches are analyzed. The main signs of socio-role behavior of a child of preschool age have been determined. The importance of role-playing behavior for the development of a child's personality has been clarified. It was noted that in preschool age, the formation of role-playing activities takes place in the context of play, as leading at this age. The main functions of socio-role activity of preschool children are highlighted. The stages of a child's assimilation of a certain role, and therefore the stages of role behavior, are analyzed. It was found that the socio-role behavior of the child is a powerful tool for the development of free will, as a leading personal quality. It is summarized that socio-role activity presupposes the presence of a child in the position of a subject, ready for active actions, interaction, emotional contact with peers and adults, in accordance with a certain role (sexual, game, social, group). The concept of "socio-role activity of preschool children" is characterized as a type of social activity of a child determined by social norms, which determines his behavior, actions, attitude, emotions and is manifested in role interaction with other people in game and life situations. The main functions of the socio-role activity of preschool children are highlighted: assimilation of the culture of behavior in the broad sense (taking into account universal human values, ethical and moral norms, national customs and traditions, etc.); awareness and application of social norms and rules in various life situations;

development of arbitrariness as the leading personal quality of a preschooler; establishing contact, interaction with others; stimulation of a creative approach to solving interpersonal problems; establishing an emotional connection with peers; development of speech and communication skills; development of the ability to plan activities, coordinate actions, manage and obey; understanding of other people and own obligations regarding the role that the child performs; development of mental processes (imagination, fantasy, attention, perception, etc.); education of socially significant qualities (initiative, activity, empathy, benevolence, responsibility, humanism, openness, self-confidence, etc.). It is emphasized that a preschool teacher should create conditions for children to master the skills and abilities of role-playing activities, ensure the emotional comfort of preschoolers and use the developmental potential of role-playing activities in a specially modeled game environment.

Key words: *socio-role behavior, preschool age, story-role play, leading activity, social situation of development, social role.*

УДК 378:37.091.12:[005-051:379.8 (045)

Валерій Маслов

Комунального закладу вищої освіти

«Академія культури і мистецтв» Закарпатської обласної ради

ORCID ID 0000-0002-1389-8847

DOI

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті досліджено організаційно-педагогічні умови формування професійної культури майбутніх менеджерів соціокультурної та інформаційної діяльності, а саме: створення мотиваційно-ціннісного середовища сприятливого формуванню професійної культури майбутніх менеджерів; застосування змістовного супроводу щодо формування професійної культури; використання інтерактивних технологій; моніторинг процесу і результатів сформованості професійної культури майбутніх менеджерів.

Ключові слова: *організаційно-педагогічні умови, професійна культура, майбутні менеджери соціокультурної та інформаційної діяльності. створення мотиваційно-ціннісного середовища, застосування змістовного супроводу, використання інтерактивних технологій; моніторинг процесу і результатів.*

Постановка проблеми. *Прагнення швидко і якісно задовольнити ринок послуг з організації вільного часу для різних категорій населення, уможливорює навчити студентів впроваджувати у сферу дозвілля інноваційні технології. За такого підходу на початку XXI століття на ринку праці України з'явилася професія менеджерів соціокультурної та інформаційної діяльності. У зв'язку з цим, запит на спеціалістів із організації культурно-дозвілєвої сфери за останні роки значно виріс, а питання формування професійної культури майбутніх менеджерів*